

Той тъкмо се канел да нарисува едно дърво, когато забелязал,
че на един от клоните му седи совата Бързолета.
Тя изглеждала много тъжна.

- Цяла нощ вятърът
не спря да духа - въздъхнала
тя. - Виж на какво е
заприличало дървото ми!

Не искам Бързолета да е тъжна, помислил си Мечо.
Какво ли да направя, за да я развеселя?

Мислил, мислил и измислил.
Грабнал молив и лист
и написал писмо до совата.
После се качил на дървото
и го пхнал в хралупата ѝ.

За собачка
Бързолета
Хралупа
„Горска гледка“

Обичам те,
Мечо

🌳

📄